

обітниці

...і коли почали збуватися всі обітниці: і гори зійшлися, і води розійшлися по праву та ліву руку, і слова усі – мовлені та зловлені – стали неопалимою купиною, а первородство, у золоте руно загорнуте, стало фактом невідворотним – як ти думаєш: – *чи злякався Яків?*

Чи тремтіли його пальці, судомно стискаючи руку брата зрадженого?

Чи чув у собі сміх дітей ненароджених – обраних _ бо _ коханих?

Чи вірив голосу незнайомому Господа свого небаченого – «Не бійся, бо то Я тебе викупив, Я покликав ім'я твоє, ти – Мій»?...

...і коли почали збуватися всі обітниці – йому та їй дані, – коли слова їхні стали кров'ю та тілом, а речі набули форми, а формі повернули колір, і коли світ їхній здійснився, як осінній ранок – як ти думаєш: – *чи злякалася вона?*

Чи тремтів прутик у її пальцях, коли виводила на вільготних пісках узбережжя п'ятого океану слова найважливіші? Бо ж як напишеш – так воно і станеться врешті...

Чи чула, чи дослухалася, як спадають води Великого Потопу в її серці, і все стає на свої місця, і новий світ – удруге сотворений! – починається з найпершого листочка?

Чи вірила голосу незнайомому, що летів срібною павутинкою бабиного літа, і шепотів їй просто у серце: «Не бійся нічого, бо все вже написано. Бо й вода тебе не втопить, і вогонь тебе вже не спалить, бо первородство, Серце, дається не за правом закону, а за правом любові»?..

...і грілася сонцем, бо й сама була сонцем –

світові сотвореному

і Тобі.

птаха

Мої рухи стали повільними, ніби сік осінніх дерев...
переходи підземками снів – із дня у день,
балансування на линві свідомості – із ночі в ніч:
*«дівчинко гутаперчева,
заплющ очі-відкрий серце-іди».*
упаду-не впаду-байдуже,
Байда, за ребро зачеплена,
риба, Адамом упіймана
у вершу цієї осені.

Ти не бачив, ти спав далеко –
як стигматами глід кривавив,
Варфоломіївська ніч на Покрови –
і гугеноти-горіхи
губили порожні голови
у посивілій траві –
а католики,
мої соколики-католики – морози ранні
стинали їм руки, і ноги стинали,
і листям слова падали.

Повертаєшся зі снів – ніби з дороги далекої:
грієш руки до білого горняти,
пригортаєш дитя чорнооке,
читаєш стрічки новин:
«Уночі над Іраном розбився літак,
134 жертви, причина аварії –
у двигун літака потрапила птаха».

....і жінки у чорних хустках голосять до неба,
....і листя горіхове проситься у землю,
а ти сидиш поміж них
на кухонній табуретці
на лінві пам'яті
і самими губами питаєш:
– А яка ж то була птаха, Серце?

адже знала напевне

адже знала напевне –
всі ці їхні талмуди, манускрипти і фоліанти,
обтягнуті шкірою немовлят –
пшик! –

марниця-полова-абищиця
марні спроби
світо-творіння та вітро-ловлення:

– бо

слова розсипалися, як горох по долівці,
закочувались за язик, зникали під шафою –
і годі було вибрати їхні суті та сутності.

– бо

літери недремними хрущами розліталися навсїбіч:
ось вони ще нависають живою хвилею
над нічним свідомості,
а за мить – шарудливим сміттям помирають
під черевиками часу...

адже знала напевне –
залишиться мало
і залишиться – найвагоміше:

тіні дерев

мовчання каменю

*клинопис журавлиних валок
на розчахнутій плахті неба.*

З тамтого боку сну

...і полетіла, крильця омочила
у водах зимних – бо зійшли сніги,
і срібне люстро вабило до себе
: поглянь, голубко, в чорну глибочінь –
кого там бачиш?
Чи себе,
чи душу,
що дивиться з тамтого боку сну?
Аж оніміла –
довго видивляла
вуста повняві...
але слів його
нечутно було – задубіла заводь,
відчутно було –
кола по воді
творили письмена, що зрозумілі
лиш обраним...
Обрамлення ставка
очеретами пестило голубку,
а пір'ячко голубило того,
хто так мовчав –
дотульно і дікливо –
з тамтого – лицьового – боку сну.

флотилія фантому

наш п'яний корабель – флотилія фантому:
осінні авеню – погідлива ріка,
де листя ще горить, як Жанна, і потому,
влітає димом в дім до Бога, і тіка-
ють
роки-мотилі із рук моїх на голос:
де золотом – струна
і цятка нічника...
ця пристань дощана, і дощ, і жовтень голий:
ця голо-
грама мрій
чи голочка,
яка
нам вигаптує ніч – шовкову і невмілу,
де шепотом – іще
чи шерехом – іди...
*і п'яний корабель вросе у тишу білу
і зацвіте любов на дзеркалі води.*